

Một đống tài gây nhiễu loạn trong những ngày gần đây là vấn đề sự sống phôi tế bào trong các công cuộc nghiên cứu y học. Khoa học tiến bộ thì người ta phải đi دنبال với những vấn đề mà trước kia không bao giờ phải nghĩ đến. Ngày nay người ta nói đến vấn đề đạo đức liên quan đến sinh học, đến phôi tế bào, đến sao chép sinh học. Tất cả những vấn đề này được đặt ra vì hai lý do duy nhất đó là sự thúc đẩy của sự sống và sự thúc đẩy của Đạo Tin Lành.

Vấn đề không cần phải tranh cãi nếu không liên quan đến sự sống. Câu hỏi đặt ra trong việc sự sống các phôi tế bào là sự sống bắt đầu từ khi nào. Nếu sự sống bắt đầu từ khi cái phôi được hình thành thì đúng đến cái phôi là đúng đến chính sự sống của một con người. Những người cho là vấn đề sự sống không mà thôi thì không nói làm gì. Sự sống người ta phải đặt vấn đề là vì vấn đề nguồn của sự sống. Sự sống đến từ đâu? Dù tin hay không tin, sâu kín trong tâm hồn ai cũng biết rằng sự sống là một huyền nhiệm vì con người không thể tỏ ra sự sống. Tất cả những thí nghiệm và nghiên cứu của con người đều dựa trên những yếu tố có sẵn là sự sống. Người ta biết rằng đúng đến sự sống là đúng đến một cái gì thiêng liêng, không thể coi thường. Và đó là một bằng chứng hùng hồn về sự thúc đẩy của Đạo Tin Lành.

Sự sống và Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời và sự sống là hai điều đi chung với nhau mà chúng ta phải nghĩ đến và sống đúng với suy nghĩ đó. Bởi vì tôi, chúng ta đang hiện hữu trên cõi đời này và sự sống chúng ta đang có đến từ Thiên Chúa. Tác giả Thánh Vịnh 139 nói rằng, "Tôi cảm tạ Thiên Chúa vì tôi đã được tạo dựng cách đáng sợ hãi lòng." Những nghiên cứu của y học và y học di truyền cho thấy công trình chi tiết, vĩ đại của Đức Chúa Trời trong sự sống của mọi người. Tác giả Thánh Vịnh 139 dù sống hàng ngàn năm trước, không biết gì về những tiến bộ của khoa học hiện đại, nhưng trong niềm thần cảm của Thiên Chúa đã viết, "Chúa đã đặt thành tôi trong lòng mẹ tôi." "Đặt trong lòng mẹ" là ngôn ngữ của thi ca nhưng đúng thì cũng minh chứng tính cách diệu kỳ của sự sống con người khi được tạo dựng trong lòng mẹ. Chúng ta mang trong người sự sống của cha mẹ chúng ta nhưng trên hết thì sự sống chúng ta mang trong người sự sống của Thiên Chúa, của Đạo Tin Lành, của Đạo ban cho chúng ta sự sống.

Sự sống đến từ Đức Chúa Trời, sự sống huyền nhiệm, sự sống linh thiêng và những danh từ mà một số các nhà khoa học, chính trị, đạo đức và luật gia thường dùng trong những ngày gần đây là chúng ta không thể táy máy, lúng lúng, làm xáo trộn, thay đổi sự sống linh thiêng đó. Nhưng đó là điều với những người trong phạm vi y học, khoa học, còn đối với riêng chúng ta thì sao? Mọi một chúng ta mang trong người sự sống của Thiên Chúa và chúng ta cũng không thể xem thường những phải biết quý trọng sự sống Thiên Chúa ban cho chúng ta. Trước hết, chúng ta phải biết ơn Thiên Chúa và tạ ơn Chúa như tác giả Thánh Vịnh 139 đã nói, "Tôi tạ ơn Chúa vì tôi đã được dựng nên cách đáng sợ hãi lòng." Đặt tay lên lòng ngực, lòng nghe tiếng nhịp tim, nhịp thở, người cảm nhận bầu trời, vấn đề đôi tay, đôi chân... Nếu bạn còn làm được những điều này tác giả cảm tạ Thiên Chúa vì sự đến một ngày một nhúm, tay xuôi, sự

sợ ng không còn hoặc khi đau yểu, bệnh tật, và già... Nhưng lúc này chúng ta mới thấy sợ sợ ng, sợ c khế là món quà vô giá Thiên Chúa ban cho chúng ta. Sợ sợ ng chính là nỗi sợ hãi nói đến những hoặc nỗi sợ hãi của thân xác nhưng cũng nói đến giá trị của đời sống, nói đến chết lâm sàng. Tất cả các loài sinh vật đều có sợ sợ ng, chỉ riêng con người mới suy tư về sợ sợ ng và có những quy tắc để liên quan đến sợ sợ ng.

Sợ ng thoát ra không phải chỉ có những sinh hoặc thân xác nhưng còn nói đến tinh thần, tình cảm, cảm xúc. Chúng ta còn nói đến mối quan hệ giữa người này với người khác, tình người, những vui buồn trong đời sống, và niềm tin và tâm linh. Chính trong lĩnh vực này, Chúa Giê-xu đã tuyên bố lời sau đây. Chúa phán, "Ta đã đến hứa cho chiên đời sống và đời sống sung mãn." Chúa Giê-xu gọi chúng ta là con chiên của Ngài và Ngài muốn ban cho chúng ta sợ sợ ng thật. Con người chúng ta sinh ra ai cũng sợ ng nhưng như đã nói, đó mới chỉ là những sinh hoặc của thân xác, của lý trí, của tình cảm. Con người chúng ta cao quý hơn muôn vật loài vì còn có phần tâm linh, phần chúng ta giao tiếp với Đấng Tạo Hóa. Không ai chỉ dẩy cho chúng ta những sâu kín trong tâm hồn chúng ta luôn luôn có ý thức về Đấng Tạo Hóa.

Trong một bài báo mới đây trong tạp chí của tờ *Los Angeles Times*, một nhà khoa học chuyên về não bộ qua, sau nhiều lần thí nghiệm và nghiên cứu đã phải đi đến kết luận là "trí óc con người đã được tạo ra để kinh nghiệm sự thức hứa của Đấng Chúa Trời." Con người chúng ta đã được tạo để kinh nghiệm chính Thiên Chúa. Đây cũng là lời của Thánh Augustine đã nói từ nhiều thế kỷ trước, "Chúa đã tạo để chúng con cho Chúa cho nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ an nghỉ cho đến khi nào chúng con an nghỉ nơi chính Chúa." Pascal nói rằng, "Trong tâm hồn của con người có một kho tàng trống mà chỉ một mình Thiên Chúa mới có thể lấp đầy kho tàng trống đó." Thánh Kinh cho biết dù chúng ta có sợ sợ ng thân xác nhưng nếu không có Thiên Chúa ngự trị trong tâm hồn, trống rỗng Chúa, chúng ta là những người đang chết. Chết vì chúng ta bị ngăn cách với Thiên Chúa, như cành cây lìa khỏi thân cây, không còn nhựa sống hay sức sống trong người. Chúa Giê-xu đã đến trên gian này hơn 2,000 năm trước để ban cho chúng ta sợ sợ ng đó. Chính vì vậy mà trong những lời giáo huấn, Chúa Giê-xu thường nói về sợ sợ ng đời đời hay sợ sợ ng vĩnh cửu. Sợ sợ ng đời đời hay sợ sợ ng vĩnh cửu không phải là sợ ng mãi không chết nhưng là một đời sống có ý nghĩa trên đời này và đời sống đời đời với Chúa trong cõi vĩnh hằng.

Tin mừng chúng tôi loan báo cho quý vị hàng tuần trên đài phát thanh này là cho quý vị biết rằng Chúa Giê-xu đã đến chết để chúng ta được sống. Đó chính là đời sống đó chúng ta phải tin nhận. Lời Chúa dạy, "Vì Đấng Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hứa cho mọi ai tin Con Một không bị hư mất mà được sống đời đời." Sợ sợ ng của chúng ta đến từ Thiên Chúa, của sợ sợ ng thân xác là sợ sợ ng tâm linh. Sợ sợ ng thân xác chúng ta đã có, chúng ta có ý thức rằng sợ sợ ng đó đến từ Chúa và từ Ngài không? Còn sợ sợ ng tâm linh thì sao? Không có sợ sợ ng tâm linh chúng ta chỉ có những sinh hoặc thân xác, tình cảm mà không có mối liên quan với người của sợ sợ ng là Đấng Chúa Trời.

Đang khi các nhà chính trị, các nhà đạo đức thò lộ, bàn cãi về vấn đề có nên sống phơi bày để nghiên cứu y học hay không vì có liên quan đến sự sống. Sự sống đó liên quan đến Đức Chúa Trời là Đấng ban cho chúng ta sự sống, chúng nhận sự sống thân xác nhận sự sống tâm linh. Chúa ban cho chúng ta sự sống thân xác bằng công trình sáng tạo của Ngài và ban cho chúng ta sự sống tâm linh bằng công trình cứu chuộc của Ngài qua cái chết của Chúa Giê-xu trên thập giá. Bạn đã có sự sống thân xác qua công trình sáng tạo của Thiên Chúa nhận đã có sự sống tâm linh qua công trình cứu chuộc của Ngài chưa? Vì đức tin chân thành, mọi người tâm hồn, tiếp nhận ơn cứu rỗi của Thiên Chúa, Bạn sẽ kinh nghiệm sự sống tâm linh Chúa hứa ban cho những người tin nhận Ngài. Chúa Giê-xu phán, "Ta đã đến hứa cho chiên được sống và được sống sung mãn." Bạn đã có sự sống sung mãn trong Chúa Giê-xu chưa hay vẫn còn đang kéo lê những ngày trên cõi trần gian này? Tất cả đều tùy nơi quy tắc định của chúng ta hôm nay.

Mục sư Nguyễn Văn Th

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành